

utgöra önskningsmål. Och bland ändringsförslagen finnes äfven sådana, som hafva goda skäl för sig.

Deremot har Utskottet genom sitt yrkande sid. ■■■■: att förordningen, såsom af Ständerna antagen lag, numera icke kan upphöra att gälla utan Ständernas särskilda medgifvande, beträadt en farlig väg.

I ingressen och i § 69 af den Nådiga propositionen säges: att förordningen skall blifva gällande »intill slutet af nästinfallande landtdag». Det tillägges i ingressen: »till den kraft, som tillkommer öfrig af Monark och Ständer stiftad allmän lag».

10 Af dessa ord drager Utskottet den åberopade slutsatsen, att Förordningen, efter att hafva blifvit antagen af Ständerna, »*icke kan afläsas af någon annan lagstiftning i ämnet, än den, som begge statsmakterna godkännt.*»

Denna slutsats kallades vådlig. Hade Monarken velat för all tid afsäga sig sin af grundlagen obestridda, snart ett sekel gällande rätt, att stifta lag för pressen, förstås lätt, att sådant hade blifvit i Propositionen uttryckligen uttaladt. Men då detta ej skett, kan de anförde orden en sådan mening icke inläggas. Ty de utsäga enkelt att förordningen icke före nästa landtdags slut skall ändras eller återtagas, att den alltså för
20 den bestämda tiden har orubbad giltighet såsom af Monark och Ständer stiftad lag. Skulle nu Ständerna förena sig i Utskottets slutsats, tillägges härigenom ett vilkor vid förordningens antagande, för hvars möjliga godkännande af Hans Majestät Ständerna icke torde hafva någon säker utsigt, då tvärtom frånvaron af ett sådant medgifvande i Propositionen gör godkännandet högst osäkert. Ett sådant förfarande medför derföre vådan, att förslaget kunde komma att »till hela dess vidd förfalla».

En annan sak är, om äfven nämnde Utskottets yrkande skulle såsom önskningsmål, icke såsom vilkor af Ständerna upptagas. Det är, för att
30 erinra om nödvändigheten häraf, denna artikel tillkommit ||som icke gör anspråk på att uttala annat, än en enskild åsigt.|| Det ringa, som föregått denna erinran, har fått följa med, emedan det kan vara nyttigt att med någon exempel framvisa det oförstånd, som i många delar ingått i hittills synliga bedömanden öfver det ifrågavarande förändringsförslaget.

40 262 C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 2.III 1864
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator,

Jag skyndar att besvara Herr Senatorns ärade skrifvelse af d«en» 25. Feb«ruari»

Herr Senatorn yttrar deri att Hans Maj«estä»t låtit föreslå Ständerne att inrätta *mynt* och mått mål och vigt enligt det metriskas systemet. I den nådiga propositionen är likväl, mig vetterligen, icke fråga om
50 *mynt!*

Skulle jag nu kunna inse den verkliga nyttan för landet af att markstycket bringas i likhet med frankstycket samt att detsamma till mått och vigt (så länge nemkigen» det är oslitet), motsvarar den föreslagne decimeter- och grammberäkningen, så skulle jag utan tvekan och lifligt söka tillstyrka Senatens framställning.

I Wetenskapligt afseende är utfunderingen visserligen ett geniestreck, men den praktiska tillämpningen har ock sina betänkligheter, hvilka här bättre inses än i Finland.

Vi äro skyldiga att, *utan afseende å ögonblickets obehagliga intryck* öfvervåga dessa omständigheter.

I flere afseenden hafva vi redan tagit en separat riktning. Landets välförstådda interessen fordrade såbeskaffade åtgärder. Nu är uppmärksamheten starkt spännd i öster och vi böra med klokhets behandla hvarje ny fråga, som kan väcka misstankar och skada våra vänliga förhållanden till Kejsarrikets innevånare.

Med fullkomligaste högaktning och tillgifvenhet har jag äran framhärda

Högädle Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
Em. Stjernwall.

S:t Petbg d. 19 Feb./2 Mars 1864.

10

263 A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN 2.III 1864

HUB, JVS handskriftssamling

20

Högädle Herr Senator!

Finans Ministerii i Kejsaredömet Kansli för kreditväsendet har uti skrifvelse till Stats Sekretariatet för Finland af den 13/25 innevarande Februari anhållit, att, för afgörande af väckt fråga om emottagande af 4. procent Finska obligationer såsom säkerhet vid inbetalningen af tullafgifter, så snart det sig göra låter få emottaga utdrag ur författningarne rörande dessa obligationer, äfvensom, beträffande andra finska statsverkets och bankens i omlopp varande räntebärande papper, jemte uppgift, såvidt möjligt är, öfver deras senaste kurs.

30

Till följe häraf får jag anhålla att förberörde utdrag och uppgift måtte genom Herr Senatorns benägna försorg mig tillsändas, för att bemälda Kansli tillhandahållas; och jag har äran med fullkomligaste högaktning förblifva

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjänare
Alex. Armfelt

40

S:t Petersburg den 19/2 Februari/Mars 1864.

264 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 3.III 1864

RA, Senatens arkiv

... då Senatorn Snellman, som först utlät sig, –ville, enär Senatorn för sin del icke kunde godkänna kontraktet i dess nuvarande form, anmoda Öfverste Bartram att med Dementjeff eller annan person uppgöra förslag till nytt kontrakt, deri kontrahenten skulle förbinda sig att inom viss tid efter emottagandet af originala sjökorten hafva fotolithografierne deraf färdiga vid utsättande lämpligt vite, samt att såväl derfor som för de förskott han komme att uppbära å den

50